

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

PETA NEDJELJA KROZ GODINU

VI STE
SVJETLOST
SVIJETA.

VELJAČA

Ned. 8. **PETA NEDJELJA KROZ GODINU**
Jeronim Emiliani, Jozefina, Jerko

Pon. 9. Skolastika; Apotonija. Sunčana

Uto. 10. Alojzije Stepinac, Vjekoslav,

Sri. 11. Gospa Lurdska; Dan bolesnih

Čet. 12. Eulalija; Melecije, Damjan,

Pet. 13. Katarina Ricci, Blaženka

Sub. 14. Valentin; Zdravko

Naslovnica, J. Kirk Richards, *Teacher II*

Slika preuzeta s:

<https://www.artworkarchive.com>

mihael

03/2026.

Listić Policijske kapelanije sv. Mihaela Arkandela MUP
- sjedište i Ravnateljstvo policije,
Godište XVII. (2023.), broj 3 (668);
peta nedjelja kroz godinu, 8. veljače 2026.

Kontakt:

vlč. Željko Rakošec, policijski kapelan,
tel.: 22 712, 85 682; e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana,
tel.: 88 853, 82 805; e-mail: vbakula@mup.hr

MEDITACIJA

Zar si pozvao (i) mene? 3

SLUŽBA RIJEČI

IV. NEDJELJA KROZ GODINU

ČITANJA

Vi ste svjetlost svijeta 4

HOMILIJA

Vi ste svjetlost svijeta 8

KATEHEZA

Okus i pogled 10

Zanimljivosti iz života
blaženoga Alojzija Stepinca 12

Mali vjeronaučni leksikon 14

PRIČA

Svadljiva svijeća 15

NAŠI POKOJNI 16

Zar si pozvao (i) mene?

Današnje evanđelje je nastavak prošlonedjeljnog, ali je u nekom smislu i kontrast istome. Isprva se Isus obraća svojim slušateljima s "*Blago onima...*" i "*Blago vama...*", dok im se sada obraća sasvim direktno sa: "*Vi ste ...*".

No on se ne obraća samo svojim učenicima i svojim ondašnjim slušateljima, već i nama i kršćanima svih vremena, koji su s njime združeni u svom životu i vjeri.

Tko su zapravo ti učenici i kršćani svih stoljeća? Oni su "*sol zemlje*" i "*svjetlo svijeta*".

Kako bismo ove slike bolje razumjeli, potrebno je baciti pogled na židovsku simboliku i njihov način poimanja. Zakon propisuje Židovima, na svaki žrtveni prinos, posvećen Bogu, dodati malo soli kao znak saveza. Već odavna je soli pripisano plodonosno značenje. S druge strane, svjetlo je Židovima simbol mesijanskog rasvjetljenja, koje trijumfira nad poganskim mrakom. Odatle dakle poslanje kršćana, tog novog Izraela: svojom vjerom i ljubavlju moraju biti pokazatelji puta, moraju djelovati sveto i plodonosno na čovječanstvo.

Iz sigurnosti koju sadrži ovo "*Vi ste...*", pozvani smo živjeti našu vjeru.

Mnogi su kršćani danas u napasti ocrnjivati Crkvu, nivelirati Kristovu poruku, ili se sasvim povući. Možda su previše puta bili upozoreni na kleričku oholost. Ili da su trijumfalisti i umišljenici. Postoji opasnost da se pokušaju vratiti izobličenom prakršćanstvu ili se jednostavno prikloniti svjetskim silama. No to držanje ne odgovara Kristovu pozivu u "*Vi ste...*". Svi smo pozvani, kao osobe, dozvati evanđelje u život. Ako to nije slučaj, evanđelje, jer nije "*utjelovljeno*", gubi čitavu svoju snagu i nije više nizašto nego da se po njemu gazi.

Kršćanine, prepoznaj svoj poziv: živi iz njega i ukaži tako Bogu čast!

Prvo čitanje: Iz 58, 7-10

Sinut će poput zore tvoja svjetlost.

Čitanje Knjige proroka Izaije

Ovako govori Gospodin:

„Podijeli kruh svoj s gladnima,
 uvedi pod krov svoj beskućnike,
 odjeni onog koga vidiš gola
 i ne krij se od onog tko je tvoje krvi.
 Tad će sinut poput zore tvoja svjetlost
 i zdravlje će tvoje brzo procvasti.

Pred tobom će ići tvoja pravda,
 a slava Gospodnja bit će ti zalaznicom.

Vikneš li, Gospodin će ti odgovorit,
 kad zavapiš, reći će: 'Evo me!'

Ukloniš li iz svoje sredine jaram,
 ispružen prst i besjedu bezbožnu,
 dadeš li kruha gladnome,
 nasitiš li potlačenog,
 tvoja će svjetlost zasjati u tmini i
 tama će tvoja kao podne postati.“

Riječ Gospodnja

Pisac 56. do 66. poglavlja knjige Izaijine, bezimeni prorok (Tritoizaija) iz 6 i 5. st. pr. Kr., izgovara proročanstva osude i spasenja, obraćajući se narodu koji se vratio iz progonstva. Povratak u zemlju Judinu, nakon početnog oduševljenja hranjenog iščekivanjem skorog i konačnog oslobođenja, doveo je Izraela u sve veće razočaranje, kao posljedicu teškog i razočaravajućeg povratka. U srcu poruke Tritoizaije nalazimo, dakle, novi navještaj spasenja (pogl. 60-62) koji se smješta u tematski okvir – onaj kojemu pripada i naš tekst – u kojem se javljaju također i tonovi oštrog prozivanja u sučeljavanju sa svakim oblikom lažnog i licemjernog bogoštovlja. Kao u strastvenom istraživanju, Bog predbacuje Izraelu da vrši izvanjski post, lišen autentičnosti (post/postiti u 58. poglavlju je jedna od ključnih riječi i pojavljuje se dobrih sedam puta). Čini se da je narod motiviran jedino uvjerenjem da treba postiti da se zadobije božanska naklonost i, pred činjenicom da se Bog prividno udaljio (58, 3), umjesto da preispita dvoličnost vlastitog stave, optužuje Boga da ne vidi i ne uzima u obzir žrtve koje mu se prinose. No, u tom trapljenju nema mjesta za ono što je uistinu potrebno, a to su pravedna i milosrdna djela. Sva djela koja treba vršiti (rr. 7.10) da se izvanjsko bogoštovlje zamijeni istinskim prijanjanjem srca, Bog svodi na jedan 'zajednički nazivnik': suosjećanje.

Samo onaj koji znade na sebe uzeti patnju i ograničenost drugoga, koji se znade izložiti u borbi protiv svakoga oblika nepravde bez obzira o kojim je osobama riječ, ne samo da će otkriti pravu Božju svjetlost, nego će postati njezin trajni izvor. Djela milosrđa, koja je vjernik pozvan činiti, uključuju dva temeljna izbora: moraju doprijeti do žrtava nepravde, bez razlikovanja između sugrađana i tuđinaca (univerzalizam je obilježje Tritoizaije, a ovdje je naznačeno u r. 7b); moraju biti popraćena osobnim zalaganjem – dijeljenjem svog kruha (rr. 7 e 10) – s onima koji poste ne zato što to hoće, nego jer su gladni zbog nezasićenosti bogataša.

Otpjevni psalam: Ps 112, 4-8a.9

Čestitima sviće ko svjetlost u tami.

Čestitima sviće ko svjetlost u tami:
milostiv, milosrdan i pravedan Gospodin.
Dobro je čovjeku koji je milostiv i daje u zajam,
koji poslove svoje obavlja pravedno.

Dovijeka neće on posnuti:
u vječnome će spomenu biti pravednik.
Žalosne se vijesti neće bojati,
stalno je njegovo srce uzdajući se u Gospodina .

Postojano mu je srce, ničeg se ne boji.
On rasipno dijeli, daje sirotinji:
pravednost njegova ostaje dovijeka,
njegovo će se čelo slavno uzdići .

Psalam je specifične mudrosne tematike i njime se nastoji promicati blaženstvo čovjeka pred Gospodinom. Radost pravednika jest da odražava sliku Stvoriteljevu. Posebnu pažnju čitatelja zauzima socijalna dimenzija Psalma (r. 4-6) osvrćući se na davanje milostinje i pomoći, kao izvora blagoslova od Gospodina.

Čovjek koji sluša Boga i brine se za svoje bližnje siguran je u nagradu. Sposoban je izdržati sve životne udarce, postojan je i ne boji se.

Psalmist opisuje nagradu u materijalnim dobrima jer u njegovo doba nije bilo jasnog shvaćanja života nakon smrti. Božji narod ima nevolja, ali i sredstava da ih nadvlada (7-8).

Drugo čitanje: 1Kor 2, 1-5

Navijestih vam svjedočanstvo Krista raspetoga.

Početak Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s uzvišenom besjedom ili mudročću navješćivati vam svjedočanstvo Božje jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga. I ja priđoh k vama slab, u strahu i u veliku drhtanju. I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj, nego na snazi Božjoj.

Riječ Gospodnja

Božje spasonosno djelovanje je potpuno besplatno; u Isusu Kristu Otac je svima ponudio spasenje. Sablažnjiva logika križa iz temelja mijenja svako mjerilo zasluge i povlastice, i izokreće obzor ljudske mudrosti. Pavao takvo gledanje osvjetljava dozivajući u pamet najprije moć riječ o ludosti križa (1, 18-25), potom primjer zajednice u Korintu (1, 26-31) i, konačno, vlastito misionarsko djelovanje (2, 1-5). Pavao se nije služio dojmljivim riječima ili uvjerljivim dokazivanjima (2, 1): u središtu njegova navještaja je jedino Isus Kristi, i to raspeti. Apostol je odlučio utemeljiti, osnažiti svoje naviještanje snagom Duha. Jedino to moćno djelovanje, uz sadržaj navještaja koji je lišen svake strategije nagovaranja, vodi k prijanjanju uz pravu vjeru koja ne ovisi o umnim i logičkim sposobnostima propovjednika. Mjeriti se s tim zahtjevnim načelom, za onoga koji naviješta evanđelje znači potpuno se pouzdati u Božje djelo.

Evandjelje: Mt 5, 13-16

Vi ste svjetlost svijeta.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

„Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.“

„Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.“

Riječ Gospodnja

Matej ujedinjuje dvije slike koje, za razliku od njega, druga dva sinoptika odvajaju (usp. Mk 4,21 i Lk 14, 34s za 'sol'; Mk 4 21 Lk 8, 16; 11, 33 za 'svjetlost'), i koristi ih da u sklopu 'Govora na gori' načini neku vrstu poveznice između ulomka o blaženstvima (5, 1-12) i onoga, mnogo opširnijeg, o zakonu (5, 17-46). Želi se staviti naglasak na zadaću povjerenu učenicima koji su, u odnosu na zemlju-svijet, pozvani živjeti ne izdvojeni iz svijeta, nego kao njegova alternativa. Izrazom »vi ste« na početku 13. retka naglašava povezanost dviju metafora iz našeg teksta i posljednjeg blaženstva koje mu prethodi (5, 11-12).

Prva slika, ona soli, doziva u pamet različite poznate načine korištenja ovoga prirodnog elementa, koji se smatra neophodnim: daje okus jelima, čuva od kvarenja, a na čisto religijskom području se sjedinjuje sa žrtvenim darovima (Lev 2, 13; Ez 43, 24). A kad bi sol izgubila svoj okus (što je bilo veoma vjerojatno, ako se zna da su ondašnje tehnike vađenja soli bila nesavršene zbog čega je sol gubila na svojoj kvaliteti), nije preostajalo ništa drugo nego da se »baci van da ljudi po njoj gaze«. U ova posljednja dva izraza očito je upućivanje na Božji sud: i 'izbacivanje napolje', koje Matej spominje i na drugim mjestima (3, 10; 7, 19; 5, 25; 5, 29 itd.), i 'bivanje gaženim', kojim Izaija opisuje sudbinu određenu bezbožnicima (10, 6; 25, 10 itd.), služe za opisivanje učenika koji u potpunosti ne ostvaruje svoj poziv, postajući na taj način 'ludim' (glagol 'moráino' u 13. retku označava gubitak okusa, ali također i da je nešto 'glupo'; usp. Mt 25, 1-13).

Drugi pokazatelj učenicima je dan slikom svjetlosti koja se, u paru s onom grada, želi nadovezati na proročku ideju hodočašća narodâ koje od sada pa nadalje neće više privlačiti Jeruzalem (usp. Iz 2, 2-5), već Kristova svjetlost koju će učenici isijavati. Obzor tog 'širenja' postaje sve veći da može obuhvatiti sve narode; ne može se ograničiti, kao što se ne može zaustaviti sjaj što ga svjetiljka širi kad se stavi u središte kuće. Imperativ »neka svijetli« (16. r.) zaključuje ulomak i traži od slušatelja da potvrdi svoje prijanjanje uz evandjelje tako da čini »dobra djela« (koja se ne navode ovdje nego u Mt 25, 35s.) koja priskrbuju slavu Ocu nebeskom. Bez te prakse hod za Kristom gubi čar i biva nesiguran jer je obavijen tamom.

Komentari čitanja: <https://pozeska-biskupija.hrr>

Vi ste svjetlost svijeta

Egipatski su faraoni bili čašćeni kao sinovi boga Sunca. Puno kasnije, jedan se kralj s ponosom nazivao „Kraljem sunca“, a drugi se car mogao pohvaliti kako u njegovu carstvu nikada sunce ne zalazi.

Vjernici, naravno, smatraju da je bogohulno da se obični ljudi kite takvim božanskim naslovima. Jer, Sveto pismo veli kako je Krist Svjetlost na prosvjetljenje naroda, Svjetlost što u tami svijetli.

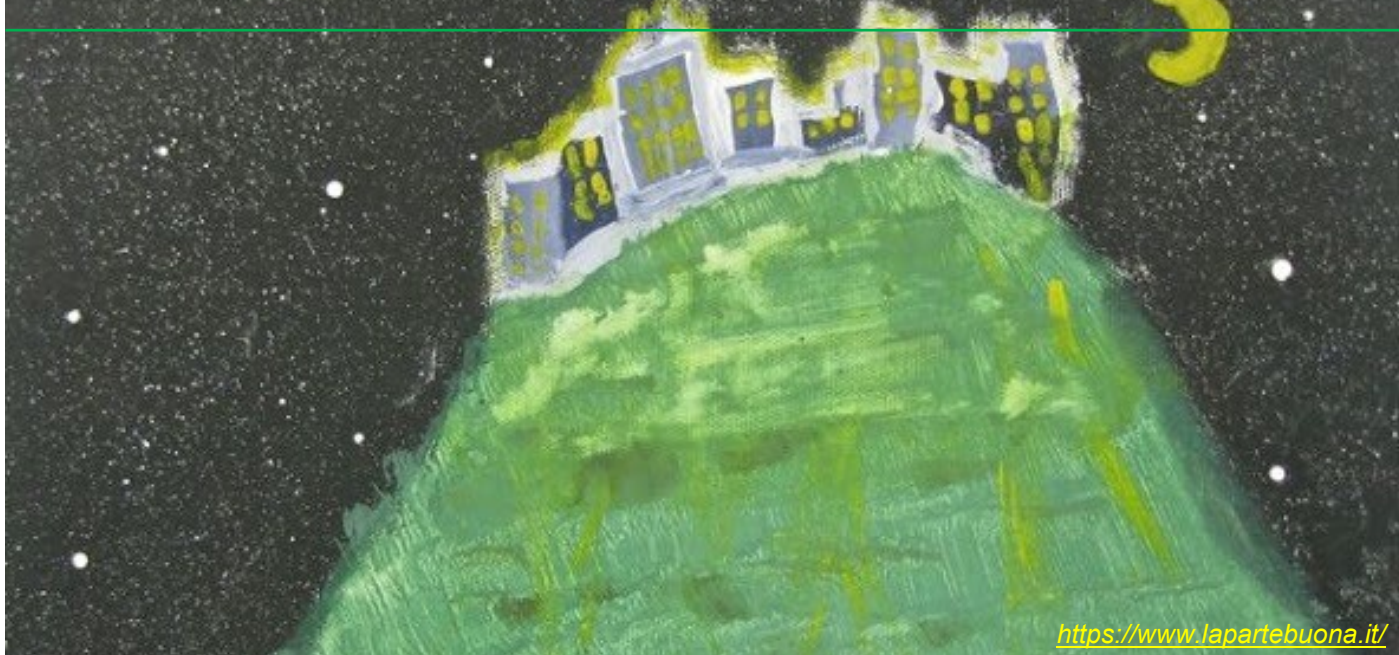
Kršćanska je predaja izlazeće sunce smatrala slikom Krista uskrsloga. Pa kako to da Isus nama danas govori: „*Vi ste svjetlost svijeta*“? Kako bi to običan, slab i grešan čovjek mogao biti svjetlost?

Počnimo od samog Novog zavjeta. Zar se mogao nazvati svjetlošću svijeta Petar koji je Isusa zatajio? Ili možda Matej, bivši carinik? Ili pak Jakov i Ivan, koji su se htjeli nametnuti ostalim apostolima? Ukratko, može li uopće čovjek čovjeku biti svjetlost, nadahnuće, pomoć? Zar se nisu već premnoga zla događala upravo zbog toga što su silnici svih vremena sebe proglašavali svjetlošću, suncem,

spasiteljem i slično i tražili da ih se kao takve časti? Zar neće svakog drugog čovjeka strovaliti u oholost pomisao da bi on nekome mogao biti svjetlost? Što, dakle, znači Isusova izreka: „*Vi ste svjetlost svijeta*“?

Dragi prijatelji, mi slijedimo katolički nauk da čovjek nije posvema iskvaren i nesposoban za bilo kakvo dobro djelo. U Bogu i po Bogu čovjek može puno toga. Jer, ako smo stvoreni na sliku Božju, onda nismo samo bića od krvi i mesa. Bog je djelatan u nama, samo ako mu to dopustimo. Naime kad god Isus govori o nekoj uzvišenoj i teškoj čovjekovoj zadaći on veli: „*Ljudima je nemoguće, ali ne i Bogu. Ta Bogu je sve moguće!*“

Upravo je tu, dragi moji prijatelji, ljepota i uzvišenost kršćanskog nauka! Krist - Svjetlost došao je na svijet baš zbog toga da nas prosvjetli. Njegovo se spasenje i očituje u tome da se čovjek preobrazi u Krista, da svi mi postanemo udovi njegova Tijela. On je postao jedan od nas, postao je siromašan da se mi njegovim bogatstvom obogatimo, da bismo postali loze koje iz njega, Trsa, crpe život. Krist je poslije svoje smrti i uskrsnuća poslao svoga Duha na apostole i tako osnovao Crkvu, novi hram, u

<https://www.lapartebuona.it/>

kojem smo mi kamenje te građevine a on, Krist, zaglavni kamen. Kako i sama hrvatska riječ veli, mi smo *krist-jani-kršćani*, mi nosimo njegov pečat, mi smo pomazani njegovim Duhom, mi smo njegova živa slika.

Tako se i ostvaruje naše spasenje. Ne da nas je Bog postavio u neko više stanje, ili da nam je poslije smrti prevideo za obitavalište neku novu, duhovnu, zemlju, nego je u spasenju nešto neshvatljivo veliko: Bog nas poziva u svoj božanski život, uzima nas u svoju božansku obitelj, čini nas dionicima božanske naravi svojega Sina. Daje nam tu čudesnu sposobnost da izharavamo njegovu svjetlost, a to je ljubav. Čista i jednostavna, ljubav prema svakom čovjeku, ljubav prema njemu, Početku i Izvoru sve dobrote. Mi smo opečaćeni Duhom Svetim, po milosti smo jedno s Kristom, Bog u nama prepoznaje svojega Sina.

A to je radost, radost biti Kristova svjetlost. Zato je prekrasno biti kršćanin. Jednom, prije puno godina, napisao sam na svojoj mladomisničkoj sličici upravo to: „*Vi ste svjetlost svijeta*“. Da nije te radosti tko zna gdje bih danas bio.

Gospodine, kakva su ono mala svjetla na zemlji?

Dok je uzlazio na nebo, Isus je još jednom pogledao zemlju kako tone u tamu. Nazrijevala su se jedino svjetla grada Jeruzalema. Arkandeo Gabrijel, koji je izašao preda nj, upita:

“*Gospodine, kakva su ono mala svjetla na zemlji?*”

“*To su moji učenici okupljeni u molitvi oko moje majke. Planirao sam, čim dođem u nebo, poslati im Duha Svetoga da se oni tinjajući plamičci rasplamsaju i ljubavlju rasvijetle sve narode svijeta!*”

Anđeo Gabrijel se trgne i upita:

“*A što kaniš poduzeti ako ti plan ne uspije?*”

Nakon nekoliko trenutaka šutnje, Gospodin mirno odgovori:

“*Nemam drugih planova.*”

Okus i pogled (Mt 5,13-16)

Kakav okus ostaje u ustima i, još više, u duši ljudima koji me susreću i koji rade sa mnom? Što vide pred sobom, u kakvom svjetlu promatraju svijet oko sebe, ako sam ja tu? Kakav svijet vide?

S velikom skromnošću i sa svetim oprezom, ponizno, pristupamo Evanđelju o soli i svjetlu (Mt 5,13-16) koje svi dobro znamo i razumijemo. Zanimljivo, Gospodin nakon što je opisno započeo Govor na gori, blaženstva zaključuje tako da riječ izravno upravlja svojim slušateljima. Nama. *“Blago vama”*, veli na kraju (Mt 5,11). *“Radujte se!”* – poziva i proglašava: *“vaša je plaća”* (5,12). Prijelaz je to – da tako kažemo – koji Isus u ovom odlomku o soli i svjetlu (5,13-16) nastavlja.

Prva i najvažnija stvar koja nam daje shvatiti Kristove čuvene riječi da smo sol zemlje (Mt 5,13) i svjetlo svijeta (5,14) jest uočiti da ih sam Isus govori. Njegov je to proglas kojim dohvaća nosivu srž naše vlastite egzistencije. Dodiruje moje vlastito “ja” koje mi Bog dariva, mene kao osobu, i daje mi definiciju – kazuje tko sam. Otkriva moje izvorno ljudsko dostojanstvo, pruža mi osnovicu zdravoga samopouzdanja na kojoj može živjeti moj ispravan osjećaj vlastite vrijednosti. Ne kaže Gospodin što bismo trebali biti, nego ističe što jesmo. Objašnjava još jednom početak Svetoga pisma koji kaže da smo na sliku Božju stvoreni (Post 1,27). Sol i svjetlo odsjaj su Stvoritelja, nama povjeren. U tome je naša veličina i vrijednost.

Vrijednost soli tijekom povijesti poznata je. Bila je pravo bogatstvo; rabila se i kao novac. Za ovaj stvoreni, zemaljski - naš ljudski svijet, podno nebeskoga svijeta u Božjim visinama, mi smo postavljeni dati mu okus. Činimo ga ukusnim, pomažemo očuvati ga. Mi smo sol.

Skupocjen je evanđeoski dragulj kad Gospodin svojim učenicima kaže da su svjetlo svijeta jer to isto za sebe veli (*“Ja sam svjetlost svijeta!”* Iv 8,12). Dio je to utjelovljenja Sina Božjega koji je čovjekom postao. I to je način kako se sjedinjuje s našom naravi. Isus mi otkriva koliko me blisko veže sa samim sobom da mogu imati istu funkciju za ovaj svijet kao i on. Kad sam ja tu, onda svi u Kristovu domu nisu u tami, nego na svjetlu (*“svijetli svima u kući”* Mt 5,15). Moje vlastito “ja” Božje je svjetlo za ovaj svijet koji je on stvorio.

Isus ističe uporabivost i korisnost svojih slušatelja za život na zemlji, za ovaj stvoreni svijet. Konkretna i realna ljubav brojnih svetaca, silna djela kršćanske misli, vrijednih ruku znanstvenika i umjetnika, pravnika, liječnika i graditelja tijekom 2000 godina povijesti to dokazuju.

Govoreći o gradu na gori (Mt 5,14), misli li Isus i na svoj rodni Nazaret, gdje su ga prema svjedočenju Lukina evanđelja bili doveli *“na rub brijega, na kojem je sagrađen njihov grad, da ga strmoglave”* (Lk 4,29). Nama u hrvatskoj domovini mogu odmah na um doći primjerice Roč i Hum u Istri ili dragi, topli zeleni brežuljci po Hrvatskom Zagorju gdje ćemo redovito na vrhuncu ugledati crkvicu koja bdije nad okolinom, vidljiva svud uokolo.

<https://www.fiquefirme.com.br>

I Markovo i Lukino evanđelje Isusov govor o svjetiljci (Mk 4,21; Lk 8,16) donose neposredno nakon što je učenicima razjasnio prisodobu o sijaču i o sjemenu (Mk 4,13-20; Lk 8,11-15). Svjetiljka Isusu služi kao dokaz da je tajna zato tu da se očituje; svrha onome što je skriveno jest pokazati se (Mk 4,22; Lk 8,17). Ne palimo, naravno, svjetiljku, zato da je stavimo pod neku posudu, kako evanđelisti složno ističu, niti pod postelju kako Luka dodaje, pa da i dalje bude mrak.

Dok čitamo evanđelje, lako razumijemo da je riječ poglavito o tajni Božjega kraljevstva koja je tu zato da se očituje, da ima svoju prepoznatljivost, da kod ljudi ima percepciju i recepciju – kako se danas veli; da bude brend. U Isusovu životu to je zasigurno ponajprije tajna njegova uskrsnuća koju već unaprijed najavljuje, koja ostaje otajstvo, ali pokreće život prve Crkve i pisanje Novoga zavjeta.

I tu nam je Isusov Govor na gori najdraži i najvažniji. Tajna svesilnoga kraljevstva nije tek u teško dostižnoj duhovnoj visini niti samo u zahtjevnoj teološkoj dubini koja se skriva i pomalo umom dohvaća. Svjetlo o kojem Isus govori, pokazuje pred ljudima naša svakodnevna djela, i ona najmanja,

obična, bez ikakve slave. Evanđelje po Mateju izravno tumači o kakvim je djelima riječ. Vječni Sudac kaže da smo njemu učinili, kad smo najmanjemu bratu dali jesti i piti, kad smo ga primili, kad smo ga odjenuli, pohodili dok je bio bolestan ili u zatvoru (Mt 25,37-40).

Svrha svjetla jest da ljudi uzdignu pogled prema Bogu, Ocu našem koji je na nebesima, i da njega slave. Na što Isus misli najbolje svjedoče dva preostala Matejeva primjera. Najprije to je uspjeh dvostrukoga izlječenja čovjeka kojega je Isus oslobodio od paraliziranosti u tijelu zbog bolesti i od one duhovne zbog grijeha na duši. Učinak: okupljeni slave Boga (Mt 9,8)! Isti rezultat čitamo kad je mnoštvo vidjelo da nijemi govore, da slijepi mogu vidjeti, da su hromi prohodali, da su ljudi izliječeni od poremećaja i invalidnosti (Mt 15,31). Zbog toga slave Boga.

Čovječe, tvoje vlastito "ja", ti kao osoba imaš moć tako svijetliti da tvoji bližnji, zbog onoga što radiš, mogu prepoznati Boga koji je tvoj nebeski Otac! Poput vojske anđela u božićnoj noći zbog tvojih djela početak Boga slaviti (Lk 2,13).

Zanimljivosti iz života blaženoga Alojzija Stepinca

U ovom broju kateheze predstavljamo zanimljivosti iz života blaženoga Alojzija Stepinca. U nastavku možete pročitati zanimljive anegdote i činjenice koje su dokazale njegovu vjersku snagu i hrabrost. Otkrijte kako je blaženi Alojzije Stepinac bio čovjek nepokolebljive vjere, nade i ljubavi, te potpunog predanja Bogu. Vjera ga je pokretala, iz nje je crpio snagu za život i rad. Zauzimao se za jedinstvo među ljudima, pozivao na praštanje i pomirenje, na ljubav i molitvu za neprijatelje. Njegovo mučeništvo, hrabrost i postojana vjera u Krista učinili su ga glasovitim u cijelom svijetu. Pročitajte neke manje poznate činjenice o njegovom životu koje su dokaz njegove gorljivosti za Krista u jednostavnosti svakodnevnoga života.

1. "Raditi i trpjeti za Crkvu!"
Kada ga je po njegovu dolasku u Krašić 1951. novinarka upitala što će u Krašiću raditi, odgovorio je: "Raditi i trpjeti za Crkvu!"

2. "Nemate kardinala, ali imate sveca!"
Kad je u tijeku jedne audijencije 1946. jedan hrvatski hodočasnik upitao papu Pija XII: "Svetosti, kad će nadbiskup Stepinac biti imenovan kardinalom", Prvosvećenik je u prvi mah produžio s pozdravljanjem drugih hodočasnika, a onda se naglo okrene i odgovori: "Nemate kardinala, ali imate sveca!"

3. "Velika mi je utjeha kad pomislim, sve ste mi uzeli, samo jedno niste – da kao Mojsije uzdižem ruke k Bogu da molim!"
Znate li da je svoju posljednju svetu misu Stepinac služio 7. veljače 1960.?

4. "Ako ste žedni moje krvi, eto me!"
Jeste li znali da je Stepinac tijekom svih godina kućnog pritvora, misnim slavljem obilježavao godišnjicu svoje osude, zahvaljujući Bogu što nije podlegao u teškim danima?

5. "Imam globus"
Jeste li znali da se tijekom zatočeništva u Krašiću Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

6. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

7. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

8. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

9. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

10. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

11. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

12. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

13. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

14. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

15. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

16. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

17. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

18. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

19. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

20. "Imam globus"
Jeste li znali da je Stepinac rado družio s mališanima? Djeca su ga nazivala župnikom s crvenom kopicom te su mu se obraćali s "Ti", što je nadbiskupu bilo posebno drago.

<https://www.vjerajdela.com/>

“Moja politika je bila uvijek, i bit će ista: spasavati duše”, izrekao je blaženik na svetkovinu Svih Svetih 1945. godine.

Jeste li znali da je blaženi Stepinac u rujnu 1934. stupio u franjevački treći red te je kao trećoredac uzeo ime svog predšasnika bl. Augustina Kažotića?

Jeste li znali da je za vrijeme svog nadbiskupovanja Stepinac u najkraćem roku, umjesto osam župa, u samom Zagrebu, osnovao četrnaest župa?

Jeste li znali da je nadbiskup Bauer, na poticaj Stepinca, 25. studenoga 1931., izdao okružnicu o osnivanju karitativnih organizacija po svim župama i osnovao Caritas Zagrebačke nadbiskupije?

Jeste li znali da je svoju prvu svečanu misu u župnoj crkvi u Krašiću, Stepinac služio 19. srpnja? U koncelebraciji je bio i dr. Franjo Šeper, tadašnji đakon koji će naslijediti Stepinca u nadbiskupskoj službi.

Jeste li znali da je svoju prvu svetu misu služio na svetkovinu Svih Svetih u bazilici Santa Maria Maggiore u Rimu?

Jeste li znali da je Stepinac s dr. Franjom Zaunerom radio stolariju i izradio 30 noćnih ormarića, razne klupe i stolove?

Jeste li znali da je Stepinac nakon skraćenog časničkog tečaja 1917. poslan na talijansko ratište na kojem se borio tijekom Prvog svjetskog rata?

Jeste li znali da je Stepinac, tijekom služenja vojničkog roka u Rijeci, svake nedjelje nakon zajedničke mise pohrlio preko 561 stepenica u svetište Majke Božje na Trsat, kako bi prisustvovao još jednoj misi?

Znate li da je Stepinac bio veliki ljubitelj sporta, osobito kuglanja i nogometa?

Jeste li znali da Stepinac nije mogao pravilno izgovoriti ‘r’ do svoje četvrte godine? Svoju govornu manu ispravio je zahvaljujući lugu koji mu je pod jezik stavio komadić tvrdoga kruha. U svega nekoliko dana takvog vježbanja, Stepinac je naučio pravilno govoriti.

Jeste li znali da je krunica u Stepinčevu životu bila prisutna još od kolijevke? Župnik Huzek svjedoči kako je prilikom obilaska obitelji Stepinac u blaženikovo kolijevci ugledao rastegnutu krunicu te je u tom trenutku rekao njegovoj majci Barbari: “Kak’ ne bi Lojzek postal svetac, kad već sada moli krunicu!”

Jeste li znali da je Stepincu drugo ime Viktor? Prilikom krštenja, župnik je po običaju mjesta dodao ime sveca toga dana.

<https://hkm.hr/>

Mali vjeronaučni leksikon

Redovništvo

Redovništvo, organiziran oblik asketskoga i kontemplativnoga života u religijske svrhe. Razvilo se gotovo u svim velikim svjetskim religijama (rano židovstvo, kršćanstvo, islam, hinduizam, jinizam, budizam).

Ustanova slična redovništvu postojala je u grčkim filozofskim bratstvima (pitagorejci i stoici).

U starohebrejskoj religiji nagoviještaju ga nazirejci, a u ranom židovstvu prakticiraju eseni.

U hinduizmu (brahmanizmu) razvilo se monaško redovništvo pa se redovnici monasi (bhikšu) odriču posjeda i u ašramu posvećuju asketskim vježbama, meditaciji i hodočašću.

U budizmu je redovništvo prihvaćeno od brahmanizma, ali je uvedeno doba kušnje i pouke.

U islamu je redovništvo došlo preko sufizma i organiziralo se u mnogobrojne derviške redove.

Kršćansko redovništvo nastalo je u III.–VI. st. u Egiptu, Siriji i Palestini i odande se širilo po kršćanskome Istoku i Zapadu. Može biti pustinjačkoga (eremit) i cenobitskoga tipa. Cenobitsko redovništvo može biti asketsko-kontemplativnoga tipa (monaštvo) i aktivnoga tipa (prosjački redovi i kongregacije).

Dok se zapadnokršćansko redovništvo diferenciralo ovisno o povijesnome trenutku i društvenome poretku (crkveni redovi), istočnokršćansko redovništvo ustalilo je isključivo monaški tip redovništva, uz neke nijanse.

Protestantizam je dokinuo redovništvo, no u XX. st. došlo je do pokušaja njegove obnove (taizéanska zajednica).

Ređenje

Ređenje (grč. χειροτονία, lat. ordinatio), u kršćanstvu, obred kojim se izabranim vjernicima podjeljuju stupnjevi sakramenta svetoga reda. Obavlja ga biskup polaganjem ruku na glavu izabranika uz posebnu molitvu za misnoga slavlja. Ređenjem se podjeljuju crkvene službe đakona, prezbitera i biskupa.

Priča o svadljivoj svijeći

Zacijelo još nikad niste čuli da neka svijeća ne želi gorjeti. Svijeće u ormaru se zgroze na tu vijest, jer se ne pamti da se ikad koja svijeća nije mogla zapaliti. Do Božića je ostalo još svega nekoliko dana i sve su svijeće uzbuđeno čekale blagdan da pred svima zasvijetle, zamirišu i zablistaju.

Sve osim jedne mlade crvene i zlatne, koja je uporno ponavljala:

- *Ne i ne! Ne želim gorjeti. Kad nas zapale, začas se istopimo. A ja želim ostati ovakva kakva sam sada: otmjena i skladna, lijepa i povrh svega čitava!*"

- *Ako ne goriš, mrtva si i prije nego što si živjela*, govorila joj je velika svijeća, koja je već gorjela za dva Božića. - *Ti si načinjena od voska i stijenja, a to samo po sebi nije neka vrijednost. Kad goriš, znaš da postojiš i osjećaš se sretnom.*

- *Ne, ne, hvala lijepa*, odgovarala je crvena. - *Priznajem da su tama, hladnoća i osamljenost strašne, ali to je još uvijek bolje i od same pomisli da će me zapaliti i da ću gorjeti.*

- *Život se ne sastoji od riječi i ne da se objasniti riječima, treba se davati*, uzvratila je velika svijeća i nastavila: - *Samo oni koji sebe založe, mogu promijeniti svijet i sebe. Ako dopustiš da samoća, tama i studen napreduju, one će ovladati cijelim svijetom.*

- *Hoćeš reći da smo mi tu da suzbijamo studen, tamu i samoću?*

- *Naravno, velika će joj svijeća, gubimo vitkost i boju, ali postajemo korisne i važne, mi smo plemstvo svjetlosti.*

- *Ali pritom se trošimo, blijedimo i nestajemo.*

- *Da, samo tako i možemo pobijediti noćnu tamu i studen svijeta*, zaključila je velika svijeća.

Na kraju je crvena i pozlačena svijeća popustila i dopustila da i nju zapale. Sjala je u noći svim žarom svoga srca pretvarajući u svjetlost svu svoju ljepotu, kao da je sama htjela otjerati svu studen i tamu svijeta. Svijeća i stijenj su se malo-pomalo trošili, no posvuda se širila svjetlost u ljudska srca za koja je gorjela i svakom je oku nudila svoj čarobni sjaj.

Gospodine, učini me svjetiljkom.

Gorjet ću,

ali ću drugima svijetliti.

NAŠI POKOJNI

PERO ĐUKIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Sisak, 8. veljače 1994.

IVAN BILANDŽIĆ,

PU brodsko - posavska, u službi, Slavonski Brod , 10. veljače 1992.

ĐURO HARCET,

PU zagrebačka, 14.veljače 1993.

POČIVALI U MIRU!